

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Apollinis et Mercurii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ἈΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΙΝΙΣ ἘΥ
 Ερμῶδ. Mercurij.

Eodem interprete.

ΑΠΟΛΛΟ.

Τηλαῶς, ὃ Ερμῆς; Ερ.
 ὀτι γηλοῖότατα, ὃ Α=
 ποπορ, ἔδωρ. Απ.
 ἔπε ἔρ, ὡς κῆ αὐτὸς ἀκῆ@ς
 ἔχω ξυγγλᾶρ. Ερ. ἡ ἀφροδίτη
 ξυῶ@ τῷ Αρα κατέληπται,
 κῆ ὁ Ηρας@ ἔδωσεν αὐτὸς
 ξυλλαβῶν. Απ. πῶς; ἡ δὲ γαρ
 τι ἔρᾶν ἰοικας. Ερ. ἐν πορ=
 λῶ, οἶμαι ταῦτα ἀθλῶς ἰθῶ=
 ραυρ αὐτῆς. κῆ περὶ τῶν ὀν=
 νλῶ ἀφανῆ δεσμὰ πρὶθῶς, ἀρ
 γὰρ ἔσ ἀπιδῶν ἐπὶ τῶν λάμυ
 νορ, ἔτα ὁ μῦ Αρως ἀσῖρχε=
 ται λαθῶν, ὡς ὦρ@, λαθορᾶ@ ἡ
 αὐτὸν ὁ ἦλι@, κῆ λῆρ@ πῶς
 τὸν Ηραςορ. ἐπῆ@ ἐπὶ δὲ η@ρ
 τῶ λῆρ@ς, κῆ ἔργ@ ἔρμ, κῆ
 ἐντὸς ἐγγύθω τῶν ἀρυνῶν,
 πρὶπλῆκῆρ μῶ αὐτῶς τὰ δει=
 μὰ, ἰελαῖα δὲ αὐτῶς ὁ Ηρας=
 @ ἰκάνη κῆ ἔρ (ἡ ἔτυχε

γυμ

ubi igitur lectum conscendissent, & in opere essent, & iam
 intra retia tenerentur, circumvoluntur ipsis quidem vin-
 cula, astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & forte tum
 bbbb nuda

Quid rides, Mercu-
 ri? MER. Quos
 nam maxime ridia
 cula, Apollo, vidi. APOL.
 Dic igitur, ut & ipse audis
 tis illis tecum videre possim.
 MER. Venus cum Marte
 concumbens deprehensa est,
 ac Vulcanus comprehensit
 illos vinculis constrinxit.
 APOL. Quomodo? Sua-
 ue enim quidam dicere vi-
 deris. MER. Longo iam
 tempore, opinor, cognitiis his
 quis agebantur, expiscatus
 est illos, & lecto oculis
 quibusdam vinculis circum-
 dato, abiens ad fornacem
 opus faciebat. Post hæc
 Mars ingreditur secretis, ut
 quidem ipse putabat. Videt
 autem ipsum ex alto Sol, &
 rem ad Vulcanum defert.

γυμνὴ δὲ οὐκ ἔχον ὄπως
 ἰσχυρῶς αὐτὸ ἀδύνατον. ὁ δὲ
 Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφρονῶν
 ἰσχυρῶς, καὶ ἠδπιεῖ ἴσχυρα τὰ
 δεισιμαίεπτα δὲ σωαίς ἐν ἄ
 φύντω ἐχόμενον αὐτοῦ, ἐπι-
 ταν. Ἀπ. τί ἐν; ἀπέδυσσε
 αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς; Ἐρ. οὐδὲ
 πῶ. ἀπὸ ξυγκαλιέσθαι τοὺς
 θεοὺς, ἐπιδέννεται τῷ μοι-
 χέει αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀ-
 φύττοι κατὰ ὑπερόπτον,
 ξυδεδεμένοι ἐρυνθεῖσι καὶ
 τὸ θιαμαῖδισον ἐμοὶ ἐδοξε,
 μονονοχί αὐτὸ γινόμενον τὸ
 ἔργον. Ἀπ. ὁ δὲ χαλκὸς ἐκεί-
 νος οὐκ ἀδέεται ἢ αὐτὸς ἐπι-
 δέννεται τῷ αἰσχυρῶ τῷ
 γάμου; Ἐρ. μὰ Δι᾽, ὅς γε καὶ
 ἐπιχέει αὐτοῖς ἐφιστάς. ἐγὼ
 μὲν γὰρ, ἂν γὰρ τὰνθεῖς ἀπ᾽ ἔν,
 ἐφθόνον τῷ Ἀρῆ, μὴ μόνον
 μοι χόσονται τῷ ἡμισίῳ
 θεῶν, ἀπὸ καὶ δεισιμαίεπτα
 αὐτοῖς. Ἀπ. οὐκὼν καὶ δεισι-
 μαίεπτα ἐπὶ τούτοις
 Ἐρ.

stans. Ego verò, si opus est verum dicere, inuidebam Mar-
 ti, non solum quòd cum formosissima dea adulterium
 exercuisset, sed etiam quòd colligatus cum ipsa vna esset.
 A P O L. Promde & tu ligari hoc pacto sustineres?

M E R.

nuda erat) pudore affecta,
 non habebat quòd se tegeret.
 Mars verò ab initio fugere
 tentabat, sperabatque se vin-
 cula illa disrupturum esse:
 ceterum posteaquam intelo-
 lexit se undique captum te-
 neri, neque effugere quos
 quam posse, supplicare coe-
 pit. A P O L. Quid igitur
 soluitne ipsos Vulcanus?
 M E R. Nondum, sed con-
 uocatis dijs spectandum is-
 psis exhibuit adulterium. Il-
 li autem nudi ambo, & colli-
 gati muiud, inclinati deorsum
 capitibus erubesciebant.
 Atq; adeò spectaculum hoc
 dulcissimum mihi visum est,
 cum tantum non ipsum o-
 pus exhiberent. A P O L.
 At faber ille annon pudore
 afficitur etiam ipse cum
 spectandam ita exhibet con-
 iugij sui turpiudine? M E R.
 Non per Iouem, quippe
 qui etiam ardeat ipsis a-

MARINORVM DIALOΓI. 19

Ἐρ. οὐ δ' ἐκ ἄρ, ὡ Ἀπομορ;
 ἴθ' μόνον ἰππιδόν. ἰωάνη
 ἴα γάρ σι, ἄρ μὴ τὰ ὅμοια ἢ
 αὐτὸς ἀξὺ ἰδόν.

MER Tu veru non, Apol-
 lo? Aspice modò & acce-
 dens (collaudabo enim te) si
 non eadem ipse quoq; optas
 bis ubi videris.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Martis & Veneris concubitus ab homero Odyſſ. 8 &
 Ouid. Metam. 4. narratur. Luciano in Demonaste:

MARINI DIALOΓI

ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ
 Γαλατίας.

DORIDIS ET
 Galatæ.

Erasmo Roterodamo interprete.

DORIS.

Ἄνδρ ἰρασιῶ,
 ὁ Γαλατίας, φα
 σι ἴσικλόν ἴδ-
 ὶν σοι μὲν ἴ-

Ormosum amā-
 tem, Galatæa,
 nempe Sicu-
 lum isium pa-

σιμαλιῶνα βι. Γα. μὴ
 σκῶπτι Δωρί. Προσδιδόν & ἴ-
 ἴος δαρ, ὁ ποῖ & ἄρ ἢ. Δω. τί
 ἴμ, ἂ καὶ τὴ Διδος αὐτ' πῶς
 ἴμ, ἄγε & οὐτῶ καὶ πῶσι &
 ἴφάνη, ἢ τὸ πάντορ ἄμορ-
 φόταδρ, μονόφθαλμ & οἶ
 τὸ γῆ & ἴνῶσι ἄντι αὐτὸν
 πῆς τῶ μορφῶ; Γα. ἴθ' τὸ
 νium deformissimum, uno oculo? An verò credis genus il-

storem aiunt amore tui de-
 petire. GALA. Ne ridé
 a Doris: etenim qualis qua-
 lise est, Neptuno patre pro-
 gnatus est. DOR. Quid
 ium postea, si vel Ioue ipso
 sit progenitus, quum vsq; ad-
 eò agrestis atque hispidus
 appareat, quòdque est om-
 nium deformissimum, uno oculo? An verò credis genus il-
 li quicquam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc
 bbbb 2 quidem